

verloop der geschiedenis als volgt. Reeds de eerste veldtocht van Sanherib, in 't jaar 703, of uiterlijk 702 v. C., was tegen Babylonië gericht, waar Merodach-Baladan sedert een aantal maanden op den troon zat ⁸⁷). De Assyriër had wel het succes Babel in te nemen, maar niet Merodach-Baladan in zijne macht te krijgen. Deze verdween spoorloos in de Zuid-Babylonische moerassen en werd vijf dagen lang vergeefs gezocht. Sanherib zette nu Bêl-ibni op den troon, en ging zelf hier en daar nog wat plunderen ⁸⁸). Maar de jonge vorst was tegen de intrigues der machtige tegenpartij niet bestand, te minder wijl zijn leenheer weldra volop werk had in Palestina. Reeds in het jaar 700 moest Sanherib een tweeden tocht naar Babylonië ondernemen. Hij haalde Bêl-ibni naar Assyrië terug en probeerde het ditmaal met zijn eigen zoon, Ašur-nâdin-šum ⁸⁹). Deze was inzonderve gelukkiger dan zijn voorganger, dat hij zes jaar op den troon van Babel bleef zitten in plaats van drie. Intusschen had Merodach-Baladan ook weer van zich doen hooren. Hij was met zijne getrouwen de Perzische Golf overgestoken en had aan gene zijde, onder Elamietische opperhoogheid, een nieuw staatje gesticht ⁹⁰). Voorzoover we kunnen nagaan, had Sanherib daar geen last van. Maar het was hem toch een doorn in het oog. En nu begon hij eene avontuurlijke onderneming. Een onderneming, in welker grootschen opzet de macht van Assyrië en de glorie van Nineve schitterend uitkwamen. Wegens den litterair-interessanten vorm, waarin ze is overgeleverd, geef ik haar wat breeder weer ⁹¹).

Scheepsbouwlieden van de Fenicische kust, door Sanherib vroeger krijgsgevangen gemaakt, werden overgebracht naar Nineve, waar ze trotsche schepen bouwden naar het model van hun land. Hetzelfde geschiedde ook elders, te Til-